

BIBELSK TRO

6

/2018

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

27. årgang

www.bibelsk-tro.no

I dette nummeret:

- Gud er Herre i både det verdslige og det åndelige regimentet
- Et juleminne og en julesalme
- Om Messias-troende jøder

PÅ BIBELENS STIFTELSE GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), avd.leder Olav Stokka, tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg.

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland.

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
tpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Gud er Herre i både det verdslige og det åndelige regimentet Leder. Av Eivind Gjerde	4
Jesus er Ordet! Andakt. Av Øivind Andersen	6
Et juleminne og en julesalme Sang. Av Gunnar Holth	6
"Til dette er jeg født" Trosblikk. Av Axel Remme	9
Frelsens glede stor og skjønn Dikt. Av Axel Remme	10
Skriftordet er oppfylt Bokklipp. Av Carl Fredrik Wisløff	11
Gud har talt til oss ved sin Sønn Bibelforum Av Ottar Endresen	11
Navnet over alle navn er Jesus Trossanhet. Av Erik Høiby	14
Guds nådesong Dikt. Av Axel Remme	15
Oss er en frelser født Bibelforum. Av Gunnar Nilsson	15
Hans egne tok ikke imot han Guds ord og løfter. Av Olav Hermod Kydland	19
Av nåde - ved tro Bokklipp. Av Carl Oluf Rosenius	21
Om Messias-troende jøder Fokus på Israel. Av Jon Olav Østerhus	22
Det sanne lys Bokklipp. Av Ole Hallesby	28

*"Å kongebarn frå Betlehem, inn i vårt hjarta drag!
Vi audmjukt bed: Stig til oss ned,
vert fødd i oss i dag! Vi høyrer englesongen
det glade bod fortel. Å, kom til oss,
å ver hos oss, Guds Son Immanuel!*

(Phillis Brooks 1868. Trygve Bjerkrheim 1951. Nr 648 vers 4 i Sangboken)

Gud er Herre i både det verdslige og det åndelige regimentet

AV EIVIND GJERDE

Martin Luther har lært oss ut fra Den hellige Skrift at Gud styrer verden på to måter. Han styrer gjennom det åndelige regimentet og det verdslige regimentet, og han er herre i begge regimentene.

Det åndelige regimentet svarer i stor grad til den kristne menigheten som gjennom forkynnelse av Guds Ord og forvaltningen av sakramentene, skal styre over sjelene slik at de kommer til tro på evangeliet og bruker dåpen og nattverden. Den kristne menigheten sin makt ligger i at den forkynner Guds Ord og forvalter sakramentene. Den skal ikke bruke fysisk makt og straff i sin tjeneste (Matt 18,15-18).

Det verdslige regimentet svarer i stor grad den verdslige øvrigheten som skal styre samfunnet gjennom rettfærdige og gode lover. Det verdslige styresettet har lov til å føre rettfærdige kriger og å straffe onde mennesker med fengsel og i ytterste fall med døden, for å holde det onde i sjakk og bekjempe det i størst mulig grad (Rom 13).

De to styresettene må ikke blandes sammen, for da blir det åndelig kaos i verden. Den verdslige myndighet skal ikke si hva sjelene skal tro ut fra Guds Ord og evangeliet, og den åndelige myndighet skal ikke detaljstyre de verdslige myndigheter i politiske saker. Det er den verdslige tyrannen som vil gripe inn og styre kirkens indre liv, og det er den åndelige svermer som vil bruke verdslig makt for å utbre Guds rike og å slå ned de ugudelige og straffe dem legemlig.

Gud, vår himmelske Far, styrer sin menighet og han styrer verden. Han vil lede menigheten til sitt fullkomne rike, og han vil styre verden slik at han fullfører sine planer

med sitt folk bestående av frelste jøder og hedninger.

Etter Martin Luther sin tankegang kan vi ikke fullt ut identifisere staten med det verdslige regimente og kirken med det åndelige regimentet. Både stat og kirke er organiserte størrelser, mens de to regimentene er Guds styresett. Gud utfører sin gode gjerning med høyre hånd som er det åndelige regimente og sin venstre hånd som er det verdslige regimente

De verdslige øvrigheter har etter Rom 13 lov til å straffe de onde med sitt sverd. Det verdslige sverdet sammenfaller med det som reformatorene kalte for lovens første bruk. Lovens første bruk er den politiske eller den borgerlige bruken av loven. Det betyr at loven skal forkynnes for alle mennesker i et samfunn slik at alle skal få vite hva som er Guds vilje. På den måten kan samfunnet bevares fra ondskap, og sannhet og rettfærdighet kan bli opprettholdt. *“Vi vet jo at loven er god dersom en bruker den på lovlig vis. En må vite dette at loven ikke er gitt for den rettfærdige, men for lovløse og ulydige, ugudelige og syndere, vanhellige og urene ...”* (1 Tim 1,8-9). Lovens andre bruk er den åndelige eller pedagogiske bruken. Den åndelige bruken går ut på å vise oss at vi er syndere som trenger frelse. Loven er vår tuktemester til Kristus, for at vi kan bli rettfærdiggjort av tro, som det står i Gal 3,24. Den tredje bruken er loven brukt som veiviser for dem som er blitt frelst. Loven viser oss hvilke gjerninger Gud vil at vi skal gjøre. Formaningene i Det nye testamentet er et godt eksempel på dette.

Det åndelige sverdet er Guds Ord som dømmer og frikjenner et menneske.

Efeserbrevet sier at vi skal ta frelsens hjelm og Åndens sverd som er Guds Ord (6,17) og Hebreerbrevet sier at Guds Ord er levende og virksomt og skarpere enn noe tveegget sverd (4,12).

I lys av dette, må ett politisk parti som bruker kristenavnet, stå til ansvar for Gud for den politikken partiet fører. Det gjelder dypst sett alle politiske partier. Den verdslige øvrigheten står til ansvar for Gud.

Et parti som bruker kristenavnet kan aldri forsvare eller på noen som helst måte administrere en fosterdrapslov som legger til rette for og gjennomfører drap på det ufødte menneskelivet. Det er en hån og himmelropende krenkelse av Gud som livets herre. Her kan det ikke tenkes og argumenteres pragmatisk. Her gjelder ett enten eller. Et parti som bruker kristenavnet kan heller aldri forsvare å fremme noen annen samlivsform enn det monogame livslange samlivet mellom en mann og en kvinne. Såkalt homofilt eller polyamorøst samliv er en styggedom som er med på å rive ned et samfunn.

Ekteskapet er en avgjørende institusjon som Gud har innsatt for mannens, kvinnens, barnets, familiens og samfunnets beste. Ekteskapet er en skaperordning som ble til før syndefallet og som skal gjelde for samlivet mellom én mann én kvinne så lenge verden står. Alle andre samlivsformer er synd og opprør mot Gud. Et samfunn som ikke respekterer det monogame og heterofile ekteskapet, lever under Guds dom og vrede. Krenkelse av ekteskapet har alltid store og forferdelige konsekvenser med seg. Rent politisk må enhver rettenkende person kjempe for det monogame livslange ekteskapet mellom en mann og en kvinne, og av all kraft kjempe mot alle andre samlivsformer om det skulle være samboerskap, homofilt samliv eller polyamorøse samliv. Det er utålelig i Guds

øyne at mennesker lever i opprør mot hans skaperordning på dette området.

Det er lett å tenke slik at Gud bare er opptatt med sine troende venner her på jorden og så lar han resten av verden seile sin egen sjø. Det er ikke sant. Gud bryr seg om alt og alle. Alle skal en dag stå til regnskap for ham. Til og med hele nasjoner skal dømmes i endetiden i forholdet til hvordan de har behandlet det jødiske folket (Joel 3,7).

Gud er nær hvert menneske og vil gjerne la seg finne av det. Paulus sier i sin verdensberømte tale til athenerne på Aeropagos: *«Han lot alle folkeslag av ett blod bo over hele jorderike, og han satte faste tider for dem og bestemte grensene mellom deres bosteder. Dette gjorde han for at de skulle søke Gud, om de kanskje kunne føle ham og finne ham – enda han ikke er langt borte fra en eneste av oss. For i ham er det vi lever og rører oss og er til. Som også noen av deres egne diktere har sagt: For vi er også hans slekt»* (Apg 17,26-28). Gud er ikke langt borte fra noen, sier teksten med all tydelighet.

Uansett er Guds hovedfokus på menigheten. Menigheten består av de sanne troende som har sin eneste trøst om evig liv ved troen på den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus og som bruker nådemidlene dåpen og nattverden på rett bibelsk måte. Men Gud har omsorg for alle, og han ønsker å frelse alle. Men de fleste sier nei til hans kall og må en dag stå til ansvar for det. □

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Jesus er Ordet!

AV ØIVIND ANDERSEN

“I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. - - I ham var liv, og livet var menneskenes lys.” (Joh 1, 1-2 og 4)

Vi kan ikke fatte dybden av disse ordene. Men én ting står klart og tydelig: Det er likhetstegn mellom Ordet og Guds Sønn. Guds Sønn er Ordet, og Ordet er Guds Sønn.

Like tydelig er at i dette Ordet er det evige liv. Ordet er en person. Ved ham er alle ting blitt til. Uten ham er ikke noe blitt til av alt som er til. Alt er skapt ved ham og til ham. (Kol 1, 16)

Likeså gjør dette klart for oss at denne person, Guds Sønn, og dette evige liv, kommer til oss i det budskap som han selv gir oss. Den som mottar ordet om Jesus, mottar ham selv. Det evige liv er en gave fra himmelen. Den formidles i et budskap om Guds egen Sønn som er blitt menneske. Derfor sier Jesus om det vitnesbyrd han avlegger om seg selv: “De ord som jeg har talt til eder, er ånd og er liv.” (Joh 6, 63)

Dette evige liv er menneskenes lys. Har du

livet, da har du lyset. Jesus selv er lyset, som han er livet. Og har du mottatt lyset, har du mottatt livet.

Bare gjennom dette får vi evig liv. Det kan ikke skje gjennom våre anstrengelser, våre forsøk på å bli gudfryktige. Kjødet – det gamle menneske – gagnar intet, sier Jesus. Det som kommer fra det gamle menneske, er og blir det gamle menneske.

Det derimot som kommer fra himmelen, Ordet, det evige liv, gjenföder et menneske og gjør det til en ny skapning!

La ikke denne julehøytid gå deg forbi uten at du mottar dette budskapet fra himmelen!

Du som har mottatt det, om det mørkner for deg og du kommer til kort, se på dette budskapet og innprent deg hva det betyr: “I ham er livet, og livet er menneskenes lys”

Se på Jesus og ikke på deg selv!

(Fra “Ved kilden” 27. desember.
Lunde forlag Oslo 1977) □

Et juleminne og en julesalme

AV GUNNAR HOLTH

Johannes Johnson var prestesønn. Han reiste til Madagaskar og ble en av de dyktigste og mest særpregede misjonærer i Det norske misjonsselskaps arbeid. Han slet seg ut i Herrens tjeneste i forholdsvis ung alder. Etter at han av legene ikke lenger fikk lov å reise ut til sitt elskede Madagaskar, ble han prestelærer ved Universitetet i Oslo. Men det var ikke mange år han fikk stå i dette undervisningsarbeidet. Allerede i 1916 fikk han hjemlov, 52 år gammel.

- Nevnes må også at han var en betydelig salmedikter. To av hans mest kjente salmer er:

”En dalende dag, en stakket stund” og ”Lysenes far, vi takker deg.”

Johnsons kone, Dagny Johnson, overlevde sin mann i mange år. Mens begge ennå var på misjonsmarken, sendte hun hjem et brev som skal gjengis her.

Brevets bakgrunn er fra den tiden da den kristendomsfiendtlige franske guvernøren gjorde alt som stod i hans makt for å ødelegge misjonsarbeidet.

Skolene ble lukket, og alle møter utenfor kirkene ble forbudt. Mange kirker ble også stengt.

En merket hedenskapets makt i mange nivåer. Dette var en tung tid for de gassiske kristne og for misjonærene.

Vi leser fra brevet:

“Det var nettopp i denne vanskelige tid på Madagaskar at vi norske satt sammen en julaften, med hjertet fullt av sorg over det som vi om dagen hadde hørt om våre kjære gasseres lidelser i denne tid. Da foreslo Johnson at vi skulle synge salmen: “I denne søte juletid tør man seg rett fornøye”.

Vi var midt i verset:
Og blandes enn min frydesang
med gråt og dype sukke,
så skal dog korsets hårde tvang
meg aldri munnen lukke.
Når hjertet sitter mest beklemt,
se da blir frydens harpe stemt
så den kan bedre klinge,
så korsets selv, når Jesus vil,
må også hjelpe sjelen til
en lovsang ham å bringe.

Da åpnes døren, og inn listet seg tre gassere. De var våre kjære venner, og satte seg stille ned. Det var den gang utenkelig at gassere gikk ut etter at det var blitt mørkt. Men da sangen var slutt, fikk vi høre hvorfor disse kom.

Jo, de ville si farvel. De hadde samme ettermiddag fått bud fra guvernøren om at de måtte være ute av byen kl 06.00 neste morgen, og innen to dager helt ute av provinsen. De fikk ikke lov å komme igjen, da de var mistenkt for uvilje mot det franske styret. De skulle forlate arbeid og familie, rismarker og eiendom, på noen timers varsel.

Vi satt stumme og kunne bare i medlidenhet trykke deres hender. Da sier Johnson: “Hør nå, vet dere hva vi sang da dere kom?” Og så gjentok han verset ord for ord på gassisk.

De tre mennene lyttet med tårer og glede.

“Sang dere virkelig det, ja da vet vi at Gud ikke vil slippe oss. Vi er hans i nød og glede”.

De reiste seg – og forunderlig nok med sine barnesjeler – de var trøstet og sa: “Nå har vi fått mat med på veien”.

De gikk stille ut av døren, men idet de skulle lukke den, åpnet de den i stedet på vid vegg og stemte i med høy røst:

–Vår Gud han er så fast en borg....

Da de var gått, så vi smilende på hverandre og sa:

Så korset selv når Jesus vil,
skal også hjelpe sjelen til
en lovsang ham å bringe.

CD

Jesus er veien til himmelen

CD med sang av Unge Røster fra Namsos.
Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

Så langt brevet fra Dagny Johnson. Et gripende minne.

La meg føye til noen ord om julesalmen som siteres i brevet.

Når det gjelder de siste linjene i verset kan vi merke oss at Brorson opprinnelig formet det slik:

... og knuste hjerter føler best
hva denne store frydefest
for glede har å bringe.

Personlig har jeg ofte hatt bruk for også denne formuleringen.

Det er ellers verd å merke seg at denne julesalmen hadde en annen begynnelse:

I denne søte juletid tør man seg rett fornøye.
(Slik den også siteres i brevet.)

At det nå heter glade istedenfor søte, er greit. Men at tør er forandret til bør, er vanskeligere å forstå.

Trygve Bjerkrheim kommenterer dette slik:

“I året 1732 ’sammenskrev i hast’ Hans Adolph Brorson et hefte med 10 julesalmer. Her viser han seg som den fullkomne mester. En av dem er ”I denne søde juletid”. Jeg minnes godt at far og mor sang den hver julemorgen. Og tonen steg sterkt:

I denne søde Juletid
tør man sig ret fornøie.

Slik stod det også i Evangelisk Christelig Psalmebog, i Landstads Salmebok og i sangbøkene i Norge. Men så hendte det merkelige: I Landstads Reviderte Salmebok (1924) ble i

første vers “tør” byttet ut med “bør”. Nå er det vel ingen som kan fortelle hvorfor.

“Tør” betyr “våger”. Vi drister oss til å fryde oss i julen fordi en Frelser er født.

Men “bør” er en formaning. Vi må! Det første er et evangelium: Vi skal få lov å fryde oss.

Å fryde seg er et tilbud! Personlig sakner jeg dette “tør”.

Det blir hevdet at Brorson i denne salmen advarer mot en uverdigg og verdslig julefeiring. Ja, etter denne forandring er det slik. Men det er i en annen samtidig salme han gjør det:

Bort, Værdens Juleglæde, av hvert et hus og sinn. Hver følge nu med glede til barnet Jesum inn.

Men I denne søte juletid er breddfull av jubel og frelsesfryd. Bare se selv!”

--Så langt Trygve Bjerkrheim.

Vi tar med oss det gripende juleminnet fra Madagaskar og går inn i denne store frydefest med jubel, idet vi nynner på Brorsons salme. Og “knuste” hjerter kan særlig våge å fryde seg.. □

Bibelsamling på Audnastrand leirsted

10.-14. juli 2018 blir det bibelsamling på Audnastrand

Talere: Egon Jensen og Knut Pedersen

Program og flere opplysninger i nr 3/2019 av Bibelsk Tro.

Info/påmelding: Dagfinn Natland, tlf 5279 9807 / 951 29 320, e-mail: dnatland@frisurf.no eller til Olav Hermod Kydland, mobil 918 60 275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

“Til dette er jeg født” (Joh. 18,37)

AV AXEL REMME

Ingen kan si oss på en bedre måte hvorfor Guds Sønn kom til verden, enn ham selv. I tillegg til alle Skrift-profetier og Bibelens egen fortelling om hans fødsel, er dette et av hans eget vitnesbyrd som forklarer hvorfor han kom.

Jesus sa det med stor myndighet overfor makthaveren Pontius Pilatus under rettergangen mot seg. Den beskjed gjaldt ikke bare til ham, men også til den religiøse elite med ypperstepresten i spissen. Og videre var det melding til alle i all framtid.

For å ha avklart et av ankepunktene mot Jesus, ville Pilatus vite om Jesus var konge. På spørsmål om det fikk han bekreftende svar: *“jeg er konge. Til dette er jeg født, og til dette er jeg kommet til verden, at jeg skal vitne for sannheten”*. Men først hadde Jesus forkynt at *“mitt rike er ikke av denne verden”*. Han var ikke kommet som en verdslig konge med makt over noen verdens riker.

Jesu svar til makthaveren han stod overfor, er et stykke juleevangelium og en viktig del av tros læren. For her bekrefter Jesus først at han er født, underforstått som menneske med kjøtt og blod. Han er altså slik blitt forent med menneskeheden som ethvert menneske ved fødsel.

Det har skjedd en overflytting fra himmelen til jorden, fra Gud til menneske. I denne flytning lot Gud sin Sønn inkarneres til menneske og bli født i vår verden. Guds enbårne Sønns mennesketilblivelse, er for alltid et mysterium. En hemmelighet som ikke er til å forstå, men til å tro og forkynne.

Jesus forklarer ikke underet, men han forkynner hensikten. Det skal ikke bare tjene til undring, men til redning. Bringe til veie unnsetning for alle mennesker. Forkynt slik av *“en Herrens engel”* for hyrder på Betlehemsmarken: *“I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren - i Davids stad.”*

Med dette bekrefter Jesus det som var talt til

hyrdene på Betlehemsmarken, at Guds Sønn er *“kommet til verden”*. Det er en viktig del av Jesu ord og troens lære. *“Han var i begynnelsen hos Gud”*. Slik sa han dette at han kommer fra Gud og er utgått fra ham. Derfor kunne han også si: *“Jeg er ovenfra. Jeg er ikke av denne verden”* (Joh.1,2. 8,23. 8,42) Men *“jeg er kommet til verden”*.

I dette avgjørende øyeblikk i Jesu liv, forkynte han hensikten med sitt komme. Også i dommens prøvsomme stund, skulle både verdslig og religiøs myndighet høre hva Guds mening med sin Sønns sendelse til jord, var. Jeg er dertil født og kommet, at *“jeg skal vitne for sannheten”*.

Dermed bekrefter Jesus at sannheten finnes. Den er en realitet, ufravikelig, bestandig, uforanderlig og fast. Sannheten er ikke hva mennesker til enhver tid mener og føler, ønsker og vil. Våre tilpassingssannheter er falsum, bedrag.

Men sannheten trenger vitner. Det mangler den ofte! Jesus er Guds viktigste sannhetsvitne. Han kom til verden også for å være det. Han vitner sant om Gud og mennesket, om synden og nåden, frelsen og fortapelsen, døden, oppstandelsen, dommen og det evige liv. Etter Kristi komme er sannheten både legemliggjort og tydeliggjort. Jesus er åpenbaringen av sannheten. Den eneste som kan si om seg selv: *“Jeg er veien og sannheten og livet.”* (Joh.14,6) Fordi han var det guddommelige vitne, kunne han gi dette løfte: *“Dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre dere”*. (Joh. 8,32)

Vi trenger alltid denne påminnelsen av Jesus, ikke minst i den første høytid. For sannhetsfornekterne er mange og stadig på banen. Og religiøsiteten har særlig stort volum når vi feirer Kristi fødsel. Derfor må sannhetsordet fra Jesus om hvorfor han er kommet til verden, lyde med klarhet og kraft. Også dette: *“Hver den som er av sannheten, hører min røst.”* □

Frelsens glede stor og skjønn

Evig skal den sannhet prises,
at Gud sendte oss sin Sønn.
Bedre kan den ikke vises,
frelsens glede stor og skjønn.
Guds enbårne selv kom ned
til vår jord med lys og fred.

Før Gud verdens grunnvoll dannet,
før det noe ferdig stod,
Kristus Jesus, intet annet,
frelse skal ved offer, blod.
Slik forkynnes guddoms råd:
Han skal bringe redningsdåd.

Det er åpenbarings tale,
himmelmyndighets beskjed.
Visdommen lar selv befale
at Guds vilje slik skal skje:
Sønnen født i Betlehem,
Frelser for hvert folk, hvert hjem!

Å, du kjære Gud som både
kommer til oss og tilgir!
Kledd i ringhet er din nåde,
full av sannhet som befri.
“Under” og “Fredsfyrste” kjær,
Jesus, takk du er oss nær!

Av Axel Remme

Skriftordet er oppfylt

AV CARL FREDRIK WISLØFF

“Og da han slo boken opp, fant han det sted hvor det er skrevet: Herrens Ånd er over meg, fordi han har salvet meg til å forkynne evangeliet for fattige; han har utsendt meg for å forkynne fanger at de skal få frihet og blinde at de skal få syn, for å sette undertrykte i frihet, for å forkynne et velbehagelig år fra Herren. – Jesus lukket boken – og begynte med å si til dem: I dag er dette Skriftens ord oppfylt for deres ører” (Luk 4,17 ff)

På årets første dag er det godt å lese dette ord av Jesus. For her hører vi ham selv forkynne evangeliet. Ingen kan bedre enn han forklare oss hva dette ord egentlig betyr.

Mange tror at de vet alt om evangeliet, bare de har hørt det to eller tre ganger, sier Luther. Men det er en misforståelse. Vi blir aldri utlært i det emnet!

Vi pleier ofte å si at evangeliet er et kall til omvendelse og en innbydelse til å komme til Jesus og bli frelst. Det er sant, ordet om omvendelse må alltid bli forkynt. “Uten at dere omvender dere og blir som barn, kommer dere ikke inn i himlenes rike”, sier Jesus. (Matt 18, 3) Men enda har vi ikke forklart hva evangeliet egentlig er. Se en gang til på teksten som vi leste ovenfor. Her får vi lys over saken: evan-

geliet er et budskap om at Guds frelsesløfter er oppfylt i Jesus Kristus.

Luther sier: Evangelium er et gresk ord som betyr et godt budskap, gode nyheter, som en er glad over å høre og fortelle videre. For eksempel: Da David hadde slått den store Goliat, da kom den gledelige nyheten ut blant det jødiske folk at den fryktelige fienden deres var slått ned slik at de nå var befridd og hadde glede og fred. Det ble de så glade for at de sang og danset av glede. Slik er evangeliet fra Gud en god melding, som er fortalt i verden av apostlene, og den sier at den sanne David har kjempet med synden og døden og djevelen og vunnet over dem. – Så langt Luther.

Evangeliet er budskapet om at frelsen er fullbrakt. Guds løfter er oppfylt, syndegjelden er betalt. Jesus er død for alle syndere. Han har åpnet for oss en vei like inn til Gud, og lar oss vite at alle som kommer i hans navn, får være Guds kjære barn. Alt er ferdig, du får bare komme! Lytt til dette herlige budskap, så vil Guds Ånd gjøre sin gjerning i hjertet ditt, og du får nåde til å leve i tro på evangeliet!

(Fra “Daglig brød”. 1. januar. Luther forlag 1983) □

Gud har talt til oss ved sin Sønn

AV OTTAR ENDRESEN

Guds enbårne Sønn

“Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne sønn, vår Herre, som ble unnfanget ved den Hellige Ånd, født av jomfru Maria”.

Slik bekjenner vi troen på Guds Sønn, sann Gud og sant menneske i den andre trosartikkel. Som sann Gud er han født av Faderen fra evighet.

Som sant menneske ble han født inn i verden av jomfru Maria.

Julens store budskap i Lukasevangeliet åpner med å fastslå Jesu fødsel som historisk sannhet: Det skjedde i de dager. Det skjedde, uttrykt på latin: Faktum est. Mange ganger og på mange måter hadde Gud talt til fedrene om frelse. Det er

et faktum at Gud la alt til rette for at løftene han hadde gitt skulle bli oppfylt ved at jomfru Maria ble mor til Herren, og at Jesus skulle bli født i Davids by Betlehem. Faktum est.

Han ble født som menneske i tiden, eller som juleevangeliet i Galaterbrevet ut-trykker det: *“I tidens fylde sendte Gud sin sønn, født av en kvinne”* (Gal 4,4). Jesus var en historisk person. Ikke bare Bibelen, men også profane forfattere bekrefter at han har levd i de dager. En oppsummering av NTs vitnesbyrd om ham viser at han levde og virket blant sitt folk i ca 30 år.

Men så vet vi at folk i Jesu samtid hadde en tendens til å tenke om ham at han bare var et alminnelig menneske. De holdt ham for å være Josefs sønn. Når Jesus antydte sin Guddommelighet, møtte han kritiske spørsmål som for eksempel: *“Er ikke dette Jesus, Josefs sønn? Kjenner vi ikke både hans far og hans mor? Hvordan kan han da si: Jeg er kommet ned fra himmelen”* (Joh 6,42).

Og vi skal vel innrømme at mange omstendigheter rundt Jesu fødsel og hans liv og lidelse faktisk peker i den retningen.

Kan jeg vel det forstå
at Gud fra himmelriket
i stallen ligge må,
at himlens fryd og ære,
det levende Guds ord,
skal så foraktet være
på denne arme jord?

Men så er det altså likevel et faktum at Guds Sønn ble menneske. Det er denne sannheten juleevangeliet i hebreerbrevet bekrefter. Med sitat fra Det gamle testamentet viser forfatteren at den Jesus som ble født inn i verden av jomfru Maria, som lå i ei krybbe, som måtte flykte til Egypt, som vokste opp under fattige forhold i Nasaret, at han virkelig også er Guds sønn, født av Faderen fra evighet. Kjernebeviset for denne trosbekjennelsen henter Hebreerbrevets forfatter fra Salme 2, 7: *“Du er min sønn, jeg har født deg i dag!”*

Gud har talt

Det er Gud selv som har talt dette til fedrene gjennom profeten David. I GT talte han *“mange ganger og på mange måter til fedrene gjennom profetene”*. (Heb. 1, 1). Når vi leser skriftene i GT, er det altså Gud som taler til oss gjennom dem. Men det skjedde over lang tid og på mange måter. Av og til åpenbarte Gud seg gjennom syner og drømmer, andre ganger i bilder og symboler. Det hendte også at han åpenbarte seg direkte til menneskene, slik det skjedde med Moses. *“Gud talte til Moses ansikt til ansikt”*. (2 Mos.33-11)

Ofte står det at Guds ord kom til den og den profeten, eller at profeten mottok et ord i et syn eller i en drøm. Slike profetord ble talt inn i en konkret situasjon, til veiledning, til å avdekke synd, til å gi håp i fortvilelse. Adressaten kunne for eksempel være en konge, andre enkeltpersoner eller hele israelfolket.

Når profetene skulle formidle det budskapet Gud gav til dem, innledet de gjerne med uttrykket: *“Så sier Herren”*.

Guds tale til oss gjennom profetene er samlet i GTs bøker, eller skrifter. Noen av skriftene er historiske, andre har en fin poetisk form. Noen avsnitt er oppramsing av lange slektsregister, andre har en spennende, litterært sett høy kvalitet. Likevel er det Guds tale til oss gjennom profetene, og alt vitner om Sønnen.

Gud har knyttet sterke løfter til sitt ord. I Jes 55,10f gir Gud løfte om at *“ordet som går ut av hans munn, ikke skal vende tomt tilbake, men gjøre det han vil”*. Dette var fedrene i GT bevisste på. Det står om Abraham at *“han var fullt viss på at det Gud hadde lovt, det var han òg mektig til å gjøre”*. (Rom 4, 21). Dette var det som holdt fedrene oppe i tro til Gud. Derfor sier også Gud *“at mennesket lever av hvert ord som går ut av Herrens munn”*.

Gud gav altså fedrene ord å leve ved, gjennom profetene. Ord vi kan leve ved er først og fremst ord som gjelder frelsen i Messias, Davids sønn. Et eksempel er det såkalte juleevangeliet hos profeten Jesaja: *“Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: “Se, en jomfru skal*

bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel". (Jes 7, 14). Guds ord talt til fedrene i en vanskelig tid, hvor folket skalv av frykt for krig og terror. Det var ord mettet med framtidshåp, levende og guddommelige ord til trøst og oppmuntring, løfter å stole på og se fram til, ord å leve ved.

Det er den samme Gud som taler både i GT og NT. Men åpenbaringen i GT er som sagt bare delvis og har ikke nådd sin fullendelse. Hebreerbrevet går rett på sak og sammenholder de to tidshusholdningene i Guds åpenbaring av frelsens dype hemmelighet: *"Tidligere har Gud talt mange ganger og på mange måter til fedrene gjennom profetene. Men nå, i disse siste dager, har han talt til oss gjennom Sønnen"*. (Heb 1, 1)

Det levende Guds Ord

Fosteret i Marias morsliv, barnet som ble svøpt og lagt i en krybbe, babyen som ble ammet og skiftet bleie på, gutten som hjalp stefaren i snekkeryrket, han er selve oppfyllelsen av løftene i GT. Slik sett er han det levende Guds ord. Jesus er det levende beviset på at Guds ord står fast til evig tid. Og nå taler altså Gud til oss gjennom Sønnen. Han taler til oss om Gud på en så fullkommen måte at den som har sett Jesus, har også sett Faderen. Dette utgjør den store forskjellen på profetene i GT og Jesus selv.

Profetene måtte nøye seg med å si: Så sier Herren. Men Sønnen sa: Jeg sier dere. Profetene viste til det Herren hadde sagt, mens Sønnen viste til seg selv. Profetene vitnet om ham som skulle komme, mens Sønnen sa: *"Det er meg, jeg som taler med deg"*. – *"Jeg er det evige liv"*. – *"Jeg er livets brød"*. – *"Jeg er verdens lys"*. – *"Jeg er veien og sannheten og livet"*.

Profetene kom med muntlig og skriftlig budskap om Messias som skulle komme. Jesus var selv det levende budskapet fra himmelen. Alt det Gud har å si til oss om vår frelse, vår forløsning og helliggjørelse, det er Jesus. Alle Guds tan-ker, all Guds visdom, all Guds vilje og all Guds kraft er samlet og avbildet i Jesus.

I mennesket Jesus fra Nasaret bor hele guddommens fylde legemlig. Ordet ble kjød.

Jesus fullførte renselsen

Hvem er da denne Sønnen, dette Ordet som ble kjød? Det er ham som Gud har innsatt som arving til alle ting. Ved ham har han også skapt verden. Han er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen, og han bærer alle ting ved sin krafts ord. Etter at han hadde fullført renselsen for våre synder, satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye. Denne sønnen er det vi feirer fødselen til i julen.

"I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids stad". (Luk 2, 10). Slik lød engelens himmelske budskap til hyrdene på Betlehemsmarken. Og fra nå av er det Sønnen selv som taler til oss! Ethvert skrift i NT er Sønnens tale til oss! *"Og vi forkynner dere evangeliet om det løftet som ble gitt til fedrene. Dette har Gud oppfylt for oss, deres barn, da han oppreiste Jesus"*. (Apg13, 32)

"Og han er blitt så meget større enn englene, som han har arvet et herligere navn framfor dem. For til hvem av englene har han noen gang sagt: Du er min sønn, jeg har født deg i dag!" (Heb 1,4-5)

Så er det gjennom ham, Guds Sønn, vår Frelser, vi har livet. Ikke fordi jeg gir livet mitt til ham, men fordi han har gitt sitt liv for meg. Å bli innskrevet i livets bok beror ikke på at jeg bestemmer meg for det, men det beror på Guds evige vilje og utvelgelse i Kristus. Han kom meg i forkjøpet, lenge før jeg tenkte det. Han ble ikke født til jord som svar på mange åndsrike menneskers inderlige bønner. Nei, han kom ubedt. Til et folk som ikke tok imot ham. Ingen hadde forstått at vi bare kunne frelses ved at Gud kom i kjøtt og blod, hvis ikke Gud i disse siste tider hadde talt dette til oss gjennom Sønnen.

"Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag." □

Navnet over alle navn er Jesus

AV ERIK HØIBY

“Da åtte dager var gått, og han skulle omskjæres, fikk han navnet Jesus, som han var kalt av engelen, før han ble unnfanget i mors liv” (Luk 2, 31)

Vårt andaktsord på årets siste dag er i sitt innhold konsentrert om navnet Jesus. To ting skal vi innledningsvis legge merke til ved denne korte tekst. For det første at det er Gud ved sin engel som gir Jesus navn.

I følge vår bibel velges ikke et navn tilfeldig. Tvert imot er det en tett sammenheng mellom navnet og det en person er og det han står for. Navnet gir altså uttrykk for det som kjennetegner vedkommende. Med andre ord ligger det en programmerklæring i navnet.

For det annet forteller vår bibel at “Navnet Jesus” kommer av det hebraiske ordet “Jesjua”, som egentlig betyr: “Herren frelser”. I Jesu navn er altså Guds eget navn gjemt, han bærer Guds navn ut blant mennesker. På denne måte blir altså andaktsordet vårt som et banner over det nye år: Gud frelser oss ved Sønnen, Jesus, og i hans navn kan det nye året bli et virkelig nytt år for oss.

Hva forkynner så Bibelen for oss om Jesu navn? La meg først si det slik: Dette navn er intet tryllemiddel, men det rommer fullt ut en realisering av Guds frelsesvilje. I Jesu navn ligger det en klar betegnelse. Jesus Kristus er den eneste person som kan åpne himmelen for en synder. Når så det stolte menneske ikke vil bøye seg for denne sannhet, stanger man hodet mot veggen. Men den som søker frelse med ærlig vilje etter Guds Ord, finner døren åpen inn til Gud i Jesu navn.

Videre ligger det i Jesu navn en evigvaende rikdom, det vil si at vi tildeles uforskyldt syndenes forlatelse i Jesu navn. Med det vil Bibelen ha sagt oss at Gud er ansvarlig for syndsforlatelsen. Det betyr at ordet om syndenes forlatelse, som vi skal bære ut til alle folk og be dem ta i mot i tro, det står Jesus inne for. Når så du og jeg tar

i mot ordet om syndenes forlatelse, står Jesus ansvarlig for Gud for dette. Syndsforlatelsen er derfor ikke basert på det du er, det du synes om deg selv, det du kjenner og mener, nei, den er ene og alene grunnlagt på Jesus. Han har ved seg selv gjort soning for våre synder inn for det med sitt navn og sin person i evigheters evighet.

I Jesu navn skal vi få be til Gud som vår Far, da Gud vurderer oss ikke etter våre ord, men vårt hjertes tillit til ham. I Jesu navn skal vi få møte det nye år. Ingen vet hva det vil innebære for oss, og godt er det. Men det vet vi at så lenge vi får leve i Jesu- navnet og kan stige fram for Gud med det, så lenge kan ingen skille oss fra Guds kjærlighet i Jesus Kristus, vår Herre. Og så lenge er himmelens nåde åpen over oss. Derfor kjære venn, kan vi ønske hverandre et godt nytt år i Jesu navn. □

HEFTE

”Frafall” av Claus L. Munk

Minimumspris: kr 20,- per hefte + porto

Kan bestilles via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Guds nådesong

AV AXEL REMME

Ei gleda stor vi høyra fekk
då songen over landet gjekk
med bod fra Gud om frelse.
Den tonen fann til mange veg,
den hadde liv og kraft med seg
til reinleik, fridom, helse.

Lat oss som hyrdingar ein gong,
tru denne glade himmelsong
og søkje Kristus finna.
Som dei, vi holder helg i lag
med Jesus Krist i Davids stad,
får høgtidslukka vinna.

Lat oss som hyrdingar ein gong,
tru denne glade himmelsong
og søkje Kristus finna.
Som dei, vi holder helg i lag
med Jesus Krist i Davids stad,
får høgtidslukka vinna.

Oss er en Frelser født!

AV GUNNAR NILSSON

Det kommer et bud til oss fra himmelen. Oss er en frelser født! Det er det stadig nye budskapet fra himmelen til jorden. Det er som det blir større jo lenger man lever. Det er et budskap som skinner som stjerner for den som vandrer i mørket. Det er som stjerner på en svart natthimmel. Det er det budskapet som hvert menneskehjerte behøver, mer enn noe annet. Om en stor glede taler det budskapet om Guds velbehag.

Er det ikke det alle mennesker lengter etter, mer enn noe annet? Nei, jeg er redd for at det ikke er slik, for de kjenner ikke seg selv. De kjenner ikke sitt eget mørke, for de fleste regner sitt mørke for å være lys. *“Men nå sier dere: Vi ser!”*, slik sa Jesus til sin tids blinde ledere. Men både det beste og det dårligste mennesket på jorden kan jo ikke ønske seg noen større glede og fred i hjertet og sinnet enn å eie Guds velbehag. Men at menneskene har gitt opp håpet og ikke regner med dette – fordi livet, verden,

og menneskene på jorden ikke regner det for en virkelighet – det er en annen sak.

For omtrent to tusen år siden var det en keiser i Rom som het Augustus. Han var den mektigste mannen på jorden den gangen. Og han var en Guds tjener. Men det trodde han ikke. Han tilba avguder, og så tenkte han at han ikke tjente den levende Gud. Men han hadde ikke noe valg. Den som har vendt Gud ryggen har ikke noe valg. Han må tjene Gud, midt i sin ulydighet. Det var natt på jorden. Det var natt i Augustus' store rike. En kald svart natt. Med en stengt himmel over seg fryser sjelene på jorden. Uten himmelens lys famler de seg fram i mørket. Og slik har de famlet seg fram slekt etter slekt, uten mening med livet. Uten Gud og uten håp, men med bange anelser om at ikke alt står bra til. Bange anelser som øker stadig mer mot tidens ende.

Men visst kan mennesker oppleve glede her i verden. Men den er alt for kort, og den er alltid truet av farer. Og visst kan mennesker oppleve

fred i hjertet. Men alltid forstyrres den av en virkelighet som er full av ufred, fiendskap, vold, ulykker og ondskap. Og visst kan man oppleve redning, men aldri redning som kan redde verden fra de forferdelige krefter som truer den.

Men det lyste likevel noen små stjerner i mørket. Det var løftene som Gud hadde gitt sitt folk. Gitt det lille foraktede og kuede Israels folk. Og det fantes noen "stille" i landet, noen få som ventet på Israels trøst. De var ikke mange. Og de hadde mengden imot seg. Men jo mørkere det ble, jo kjærere var stjernene for dem – Guds løfte om en Frelser.

Jesus skulle fødes i Betlehem

Han skulle bli født i Betlehem, slik profeten hadde sagt: *"Men du Betlehem, Efrata, som er liten til å være blant Judas tusener! Fra deg skal det utgå for meg en som skal være hersker over Israel. Hans utgang er fra gammel tid, fra evighets dager"* (Mik 5,1).

Men da måtte keiseren trå til. Han får i sinnet å gjennomføre en folketelling, en skatteinnskrivning. Og alle skulle reise til det stedet som slekten var fra. Josef og Maria måtte reise til Davids stad, Betlehem, for de var av Davids slekt. Tenk hvilket stor apparat! Hele den da kjente verden måtte skatteskrive seg for at et fattig par skulle reise til Betlehem, akkurat da Marias barn skulle fødes. Det er litt merkelig. Gud kunne jo ha ordnet det på en enklere og mer personlig måte, slik at Josef og Maria var i Betlehem akkurat da. Men det er som at de store hendelsene i Bibelen, de skjer i tiden, de er beskrevet med tid og sted. Og her er det virkelig en verdensbegivenhet vi får være med på. Likevel er det skjult for de fleste. Du Betlehem, Efrata, som er så liten blant Judas tusener. Så liten, så ubetydelig! Der skal verdens Frelser fødes. Og i en stall! Dette er Guds måte å handle på. Over alt herlig ligger det et dekke. Det er som tabernakelet i ørkenen. På utsiden var det bare intetsigende grått eller brunt. Herligheten så man ikke før man gikk inn.

Så var det mange som var på vei til Betlehem, det var mennesker som på lange tider ikke hadde truffet slektinger, eller sett sin hjembygd. Men nå

var de tvungne til å reise dit. I den skaren fantes også de to hovedpersonene i det som skjedde. Men det kjente ingen til, og derfor var det ikke reservert plass for dem. De fikk ligge i en stall. Men så kom det også en som hadde et viktigere ærende i Betlehem. Men ham var det slett ingen som ventet, ikke i Betlehem i alle fall. Ingen ting var forberedt for ham. Det var nok ingen i byen som gledet seg over hans ankomst. Men han kom i alle fall. Men for hans skyld kom også mange uventede himmelske gjester.

Englenes sang for hyrdene

Det kom engler fra himmelen. Mange har vansker med å tro på budskapet om Frelseren som fødtes. Men det var ikke jordiske budbærere som kunngjorde hans fødsel. Det var budbærere fra himmelen. De synger budskapet om fred ut over den fredløse jorden. *"Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden"*. Har det vært fred på denne krigens jord siden den gang? Ja, men det er ikke en jordisk fred uten krig det dreier seg om. Det er fred med Gud! Vi syndige mennesker kan få fred med Gud! Allerede her og nå!

Englene viser hyrdene til Betlehem, der Frelseren er født. De kom ikke til de mektige og store i verden, ikke til keiser Augustus eller til akademikerne i Jerusalem. Eller de lokale politikerne og makthaverne i Betlehem. De kom til en av de lavest stående gruppene i samfunnet. Til hyrder på Betlehems marker. De hadde ikke ro om natten, de måtte våke over sine hjorder. Da står først en engel hos dem, og Herrens herlighet lyste om dem. Da ble de forferdet.

Guds engler

Vi skal stanse litt ved englene. Vi som lever nå har kanskje alt for lite tanke på disse tjenende ånder som Gud har sendt ut for å hjelpe oss i striden for vår tro. Det jordiske har kanskje fått alt for stor makt over oss. Når det hender noe ut over det vanlige, så forsøker mange å finne en naturlig forklaring.

Vi har mange fortellinger om engler i Skriften. Den første er vel kanskje når Hagar rømmer fra Sara. Da kommer en engel til henne ved kilden.

Abraham og Lot får besøk av engler. En engel gikk gjennom assyrernes leir og slo i hjel 185 000 mann på en natt. Og en engel stod mellom ypperstepresten Josva og Satan.

Og Jesus sier att barnas engler alltid ser Guds ansikt i himmelen. Så ser vi at englene, de sendes for å hjelpe Guds barn på jorden. Jesus taler spesielt om at de vokter de små barna. Det bør være en trøst for alle foreldre. Da kan vi lettere forstå hvorfor barna ikke kommer ut for flere ulykker enn de gjør.

Presten Tolstadius var ute og kjørte en gang i Stockholm. Da han skulle over Skeppsholmsbroen skjenet hestene og sprang ut i diket mellom stein og berg. Han forsøkte å få kontroll på dem, men det var håpløst. Alt håp syntes å være ute. Men akkurat da tilskuerne sto med hjertet i halsen og ventet det verste, så de en mann i sjømannsklær kaste seg utfor berget, og fikk tak i hestene. I samme sekund stod de stille. Så tok Tolstadius fram lommeboken for å gi litt penger som betaling for hjelpen. Men da han rakte ut hånden, var mannen borte. Hvor kom han fra, og hvor tok han veien? Det fantes ingen steder å gjemme seg.

Bibelen sier at de er tjenende ånder som sendes ut til deres hjelp som skal arve Guds rike. Slik er det en ånde verden rundt omkring oss daglig, men som vi ikke merker med våre ytre sanser. Men den er like virkelig for det.

Og julenatten ble denne virkeligheten synlig for hyrdene på Betlehems marker.

Hyrdene ble forferdet, meget forferdet til og med. Engelen forsto dem naturligvis, og forsøkte å trøste dem. Han sier at Gud ikke kommer for å dømme dem. Han kommer for å frelse dem. *“For se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket. I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids stad”*. En frelser for hele folket, og så er det bare hyrdene på Betlehems marker som får greie på dette. Burde det ikke stått skrevet over hele himmelen? Nei, Gud åpenbarer seg i ringhet på jorden. Og så er det de enkle hyrdene som får fortelle om det himmelske synet. De får greie på hvor de skal finne denne Frelseren. Dette er tegnet: Dere skal

finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe. Og så synger hele den himmelske hærs koren: *“Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag”*.

Barnet i krybben

Men det var bare noen fattige hyrder som så og hørte det! Slik har Frelseren alltid vandret i ringe klær på jorden. Luther, han taler om tegnet: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe. Dette kan vi forstå, som Luther sier: ”Tegnet, linklærne, er den Hellige Skrift, der er den kristne sannheten innsvøpt, der finner vi troen beskrevet. Og krybben er da forsamlingen. Men nå fantes det helt sikkert mange krybber i Betlehem da Jesus ble født. Men Jesus lå ikke i dem alle. Slik er det også i dag. Det får ligge så mange vakre barn som helst i krybber denne julen, men er ikke barnet svøpt i linklær er det helt sikkert et falskt barn. Og de er det mange av i vår tid.”

Men i vår tid er det like ynkelig som i krybben i Betlehem. Finn ham i en ufullkommen forsamling bestående av syndere og Guds ord, og dessuten en forsamling med stallukt som festner i klærne. Derfor går det så få “fine” mennesker dit for å se. Men hyrdene, de trodde englebudskapet. La oss nå gå rett til Betlehem og se dette som har skjedd, det som Herren har kunngjort oss. Og de skyndte seg av sted, så brennende var lengselen etter å få se den nyfødte frelseren. Dette gjorde de midt på natten. Mens de våket over sine buskap, forlot de den. Så viktig var dette å få se verdens frelser med egne øyne – ikke bare å høre tale om ham. Ja, alt annet ble uten betydning i forhold til dette – bare de kom til Jesus. Tenk om det var litt flere som så det som så viktig, at de kunne overgi alt annet for å tilbe Jesus. Så forlot de sin buskap for å feire den lykkeligste dagen av alle dager – Kristi fødselsdag. Gud ble menneske for å frelse oss. Men dette betyr bare noe for dem som trenger å bli frelst. Det som trengs er at samvittigheten våkner. Det er så mange, ja, det er de aller fleste syndere som vandrer med en sovende samvittighet. De våker dag og natt, våker over det som de har i denne verden. Så vil

man ikke overgi det, og skynde seg til stallen i Betlehem for å tilbe den nyfødte. Ja, slik er det nok dessverre også med mennesker i kristne forsamlinger i dag. Samvittigheten sover! Man går så mye heller på veien som fører til helvete, man har nok med andre ting, man ønsker ikke å la seg forstyrre, man er bare redd for å miste sine avguder. Gullkalvene i Betel og Dan, men dem skal man uansett miste snart. For tiden er så kort.

Og så gikk hyrdene. De fant barnet som englene hadde talt om, liggende i krybben. Da de hadde sett det, fortalte de hva som hadde blitt sagt dem om dette barnet. De fortalte det til mange, og alle undret seg over hva hyrdene fortalte. Hyrdene trodde budskapet, selv om de bare så en fattig familie og et lite barn som lå i en krybbe. Kanskje var det derfor at det var hyrdene som fikk dette budskapet. De mektige hadde kanskje aldri trodd at et slikt barn, i en stall, kunne være verdens frelser. Og så står det at de vendte hjem og priste og lovet Gud for alt de hadde fått se og høre. Men Maria grunnet på alt dette i sitt hjerte. Ennå var det mye som var skjult for henne og for de fleste jøder. Ennå hadde hun ikke fattet at det barn som hun fødte var både Gud og mann. Det var sikkert helt fjernt for hennes tanke.

Men det skjedde mer med dette barnet. Og hadde det ikke skjedd noe mer, så kunne vi vært skeptiske. Men historien står ikke stille. Om han stadig bare hadde vært barn, ja, da hadde jo alt bare vært diktning. Men vi kjenner hans livs-

historie. Vi har fortellinger om hans livsvandring. Den ble ikke lang, men full av nåde og sannhet. Vi har fortellinger om hans død – en fortelling om en død som ingen annens i denne verden. Vi har fortellinger om denne dødens betydning for verden. Vi har fortellinger om hans oppstandelse, og ord som sier at han nå sitter ved Faderens høyre hånd i himmelen. Og at han snart kommer på himmelens skyer i guddommelig herlighet, for å dømme levende og døde på den store dommens dag.

Frelsen i Jesus Kristus

Nei, barnet er ikke mer. Det har skjedd mye og kommer til å skje mye omkring ham. Og vil mennesker finne det som forkynnes om ham, bare i denne verden, så vil de bli skuffet. For dette hører til et rike som ikke er av denne verden. Et rike som hører ham til. Men det finnes mange som er lykkelige nok til å kunne vitne at de fant dette riket, som ble forkynt julenatten. De fant det da de fant frelsen i Jesus Kristus. Det er ingen som fant frelsen i Jesus uten at det også betydde en stor glede og en salig fred. Følelsene i hjertet kan veksle, men Jesus er gledens og fredens uuttømmelige kilde.

Om vår pilegrimsferd skal lykkes beror vel egentlig på hva vi søker når vi begir oss ut på den lange ferden. Søker jeg bare stemninger og minner, så blir det som for Herodes soldater. De kom for sent. Men søker jeg underet over alle

CD

”Jeg hviler i nåden!”

av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Kr 200,- + frakt

under, det ufattelige, at Gud ble menneske og ble født av en kvinne? Hvem kan fatte dette? Han som har skapt alt, og som holder hele universet i sin hånd. Den evige har kledd seg i tjenerdrakt. Skaperen har blitt en del av skapningen. Jeg fatter aldri hvordan det kan være mulig, men det er det. En kjærlighet som overgår alt hva et menneskehjerte kan drømme om har tatt skikkelse i et lite barn, som i sin ringhet er verdens og evighetens Herre. Så dypt har han fornedret seg for å bli min Frelser. For meg er en Frelser født! Hva skal jeg gjøre? Gå til Betlehem! Hva har jeg for gave til Ham? Hva vil Han ha? *“Min sønn! Gi meg ditt hjerte!”* sier han. Mitt syndige hjerte, mitt stein-

hjerte, min hjelpeløshet! Det er han som vil gi frelse for fortapte syndere!

Så får vi poengtere det vi var inne på fra begynnelsen, hans åpenbaring i ringhet. Han var i en stall. Det er slik at den som vil finne Jesus må gi avkall på all verdighet og stolthet og ikke være redd for stallukten. Vi finner ham der hvor tiggere søker ly. Alle de som finner ham beskrives slik at de har syndet og står uten ære for Gud.

Sant sier dikteren: “Og finner du ham, så finner du alt hva hjertet kan evig begjære.”

Amen. (Oversatt fra svensk) □

Hans egne tok ikke imot ham

AV OLAV HERMOD KYDLAND

“Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham. Men alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.” (Joh 1,11-12).

Før verdens grunnvoll ble lagt, ble vi utvalgt i Guds Sønn, Jesus Kristus, *“for at vi skulle være hellige og ulastelige for hans åsyn.”* (Ef 1, 4). Alle som tok imot Jesus som sin Frelser, om dem ble det forut bestemt at de skulle få barnekår. Dette er et herlig budskap som vi bør være evig takknemlig for og takke og prise Herren for. Vårt barnekår er altså bestemt før verdens grunnvoll ble lagt. Da kan ingen i sannhet si at frelsen beror på tilfeldigheter eller flaks her i tida.

Løfte om å sende en frelser

Allerede på syndefallets dag lovet Gud å sende en frelser. Gud sa til slangen: *“Fiendskap setter jeg mellom deg og kvinnen, mellom din ætt og hennes ætt. Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse hans hæl”.* (1 Mos 3,15). Dette gikk i oppfyllelse på Golgata, men den endelige dom over Satan skjer når han kastes i ildsjøen.

I 1 Mos 12 leser vi at Gud kaller Abraham, gir ham løfte om landet, lover ham å gjøre ham til et stort folk og velsigne ham. Han skal også bli til en velsignelse. Så sier Herren Gud (vers 3): *“Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og den som forbanner deg, vil jeg forbanne. Og i deg skal alle jordens slekter velsignes.”*

Abraham og hans ætt fikk landet av Herren, himmelens og jordas skaper og oppholder. Israels-folket skulle være Herrens eiendomsfolk og ta landet i eie for alltid. I dette folket skulle Messias komme i tidens fylde.

Herren lovet å sende en profet

Herren lovet også å sende en profet som Moses av dette folket. I 5 Mos 18,18-19 sier Herren: *“En profet vil jeg reise opp for dem av deres brødre, likesom deg. Jeg vil legge mine ord i hans munn, og han skal tale til dem alt det jeg byr ham. Og hver den som ikke hører på mine ord, som han skal tale i mitt navn, ham vil jeg kreve til regnskap.”*

Herren ville i sin tid oppreise en profet, og han ville legge sine egne ord i hans munn. Men den eller de som ikke ville høre på hans profet, ville

han kreve til regnskap.

Profeten Jesaja skriver også om Messias som skulle komme og sier: ” ... *Se, jomfruen skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanu-El.* ” (Jes 7,14). Og i Jes 9, 6 tales det om at herredømme skal være på hans skulder, og han skal få navnet ”*Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste.* ”

I Jes 53 tales det om Herrens lidende tjener som både menneske og Gud som skulle utføre Guds løfter om sin frelsesgjerning i tidens fylde.

Følgelig kan vi si at GT er en frelseshistorie hvor Gud Fader allerede på syndefallets dag lover de to første menneskene på jord å sende en frelser. Løftet om Messias komme ble gjentatt flere steder i GT. Han skulle komme fra Abrahams ætt og fødes i Davids by, Betlehem.

Gud sendte sin Sønn til jord

Apostelen Paulus sier i Gal 4,4-5: ”*Men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven, for at han skulle kjøpe dem fri som var under loven, så vi skulle få barnekår.* ”

I juleevangeliet leser vi om han som kom til jord, født av jomfru Maria i en stall i Betlehem, Davids stad. Det var nemlig ikke plass for ham i herberget.

Han kom ned til oss på vårt plan, ble født i det landet som Herren ga til Abraham og hans ætt til evig tid.

Apostelen Johannes sier det på denne måten i Joh 1,14: ”*Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den en ebåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.* ”

Guds Sønn kom til sitt eget. Han har fra evighet av vært til som den andre person i guddommen. Alt som er skapt, er skapt ved ham og består og er til ved ham (Kol 1,16). Derfor tilhører hele universet Jesus Kristus, og det skal bestå så lenge som Gud har fastsatt.

Sann Gud og sant menneske

Da Jesus kom til jord som menneske, kom han til sitt eget. Jødeland og hele universet tilhører ham

fra evighet til evighet. (Se 3 Mos 25, 23; Hos 9, 3; 1 Mos 14, 19; 5 Mos 10,14!). Som menneske var han av Davids ætt og arving til å være konge i landet.

Men dessverre bare noen få av hans eget folk tok imot ham som Messias. Selv om han kom fra Gud og ble menneske, sann Gud og sant menneske, så erkjente ikke de fleste av jødene ham. Det hjalp ikke at han åpenbarte Gud Fader, både ved sine ord og ved sine underfulle gjerninger. Selv om han tre ganger oppvakte døde mennesker, helbredet sjuke og drev ut onde ånder, så tok hans egne ikke imot ham. Løftene fra GT var skjult for dem slik at de ikke erkjente at det var i sannhet Guds ebårne Sønn som ble født i Betlehem og vokste opp i Nasaret.

Mange betraktet han som en religiøs oppvigler og Guds-bespotter som kom med en ny lære som ikke var i samsvar med GT. Derfor ønsket de som hadde den religiøse makten i landet, å ta livet av ham, for de mente at han forførte folket.

Noen tok imot Jesus

Heldigvis var det noen som tok imot han, og trodde budskapet han kom med. Blant disse var først og fremst de 12 apostlene som han kalte til tjenesten å gå sammen med seg med det glade budskap. NT forteller også om andre som erkjente hvem han var og sluttet seg til han, blant dem var flere kvinner.

Evangeliet var ikke bare for jødene, men for alle menneskene i hele verden. Jesus ga sine apostler befaling om å gå ut i hele verden å forkynne evangeliet og døpe i Den treenige Guds navn.

Etter pinsedag ble så evangeliet spredt ut over den daværende kjente verden, og mange tok imot evangeliet, ble gjenfødt og rettferdiggjort. Ordet sier at de fikk rett, fullmakt til å bli Guds barn. Følgelig ble de satt over fra mørkets makt til Guds elskedes Sønnens rike. (Se Kol 1,13!)

Det finnes ikke noe større og viktigere enn å tilhøre Guds rike både her i tida under trengsler og forakt, men på en fullkommen måte i evigheten i det nye Jerusalem. Æren og takken

tilhører Den treenige Gud som har åpnet vegen til himmelens land for enhver botferdig synder! Presten Lars Oftedal sier det slik:

”Ja, deg alene skje evig ære,
O Jesus, som oss kjøpte med ditt blod!
Vår syndebyrde du ville bære,
Det skyldbrev slette som var oss imot.

Å, hvilken lykke å deg tilhøre!
Takk, takk at også jeg fikk være med!
Din gode gjerning du selv fullføre,
Til jeg står fri og frelst i evighet!”

(Fra ”Kristus – vår rettferdighet”, 1. dag) □

Av nåde – ved tro

AV C.O. ROSENIUS

“For av nåde er dere frelst ved tro.
Og det ikke av dere selv, det er en
Guds gave” (Ef. 2, 8).

Tusener har undret seg over at det lille ordet “tro” har fått så stor plass i Bibelen. Og de har undret seg over at vår frelse skal være så nøye knyttet til troen. Ja, mange har både blitt støtt og forarget over dette. Men som en “anstøtssten og en klippe til forargelse”, står ordet der, fast og urokkelig fordi det har sin grunn i Guds evige råd til vår frelse.

Gud har fra evighet bestemt, – og i sitt ord åpenbart, at hans enbårne sønn skulle ta på seg hele frelsesverket. Og at frelsen derfor

skulle gis til oss helt gratis, som en gave.

Altså behøver vi ikke å gjøre noe for å fortjene frelsen, eller bli verdig til den. Vi kan helt enkelt ta imot den slik den er: en gave som Gud gir oss fritt og for intet. Men denne gave rekker Gud oss gjennom ord og løfter, og derfor kan vi bare ta imot den ved at vi hører og tro. Den frelsende tro består i at vi mottar gaven på en måte som svarer til måten den er gitt på. Den blir gitt oss som en gave og må derfor tas imot som en gave. Den blir gitt oss gjennom ord, og må derfor bli tatt imot ved tro. Det eneste vi har å gjøre, er å høre og gi ordet rom i hjertet og samvittigheten.

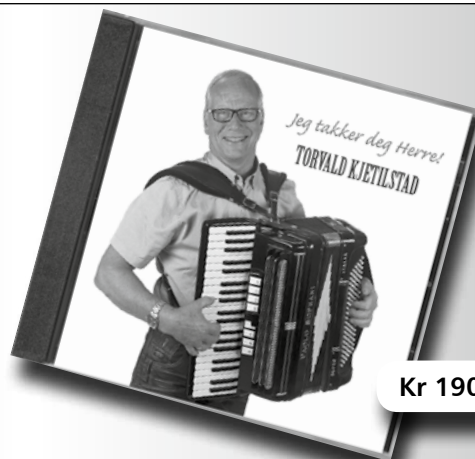
(Fra ”Kristus – vår rettferdighet”) □

NY CD!

”Jeg takker deg, Herre!”
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 190,-

Messianske jøder i Israel – en kort innføring

AV JON OLAV ØSTHUS

1. Innledning

Først vil jeg gjerne presisere hva som menes med begrepet “messianske jøder”. Det ligger i selve betegnelsen at vi har å gjøre med jøder som tror både på Det gamle og Det nye testamentet. De er jøder og de er messianske – dvs. de tror at Jesus Kristus er Messias – den levende Guds sønn. Selv om det sikkert er velment, bør vi kristne hedninger ikke benytte begrepet “kristne jøder”, det blir feil av flere grunner og blir nok blant mange slike jøder oppfattet noe negativt, i alle fall i Israel. Egentlig er vi ikke-jøder messianske hedninger. Samtidig vet vi at ordet kristen er benyttet flere steder i NT - ref. bl.a. Ap.gj. 11,26 – Antiokia.

Selve miksen mellom det vi kan kalle for mer tradisjonell jødedom og Messias-delen, varierer en god del fra person til person og mellom de ulike messianske forsamlinger. Men jeg tror at svært mange er ganske så bevisst på sin jødiske identitet og legger stor vekt på feiringen av sabbaten, de jødiske høytidene, jødiske markeringer av familiebegivenheter, bruk av kipa etc. Generelt legger de også stor vekt på GT i tråd med Jesu lære. Og en jøde - hva er det? Svaret du får er avhengig av hvem du spør. Men en mulighet kan være at vedkommende enten har jødisk mor eller har konvertert til jødedommen. Det er også store læremessige forskjeller innad i denne gruppen – først og fremst knyttet til dette at Jesus sier at han er Gud (Joh 10, 33) ref. også Rom. 9. 5. Et sentralt element i den jødiske trosbekjennelsen i 4 Mos 6, 4ff er jo dette: “Hør, Israel, Herren er vår Gud, Herren er én.”

2. Kort historisk oversikt før Israel ble gjen-opprettet

De første kristne menigheter som vi leser om i

begynnelsen av Apgj var i praksis messianske menigheter. Men etter hvert ble det stadig flere kristne hedninger. Takk Gud for at også vi hedninger får være med, ref. Ap.gj. 11, 18b): “Så har da også Gud gitt hedningene omvendelsen til livet.”

Senere forsvant de aller fleste jødiske elementer fra den kristne menighet og ble mange steder erstattet av en kirkelig anti-semittisme hvor korset etter hvert i praksis ble gjort om til et sverd. I kjølvannet av dette forsvant også naturlig nok de messianske jødene.

Men det faktum at Bibelen ble tilgjengelig for alle fra 1500-tallet førte til en fornyet interesse for Israel og jødene. I 1841 sendte den anglikanske kirken og de lutherske kirkene i det daværende Preussen, en protestantisk biskop til Jerusalem. Personen de sendte var en messianske jøde, Michael Solomon Alexander. Han hadde tidligere vært rabbi i Norwich og Plymouth og professor i hebraisk ved King’s College i London. Dette medførte at mange dro en parallell tilbake til de første menigheter vi hører om i Apg. På et vis var ringen sluttet. Den antikke kirken var gjen-opprettet.

Balfourerklæringen i 1917 innledet britenes mandatperiode i Israel som varte til 1948. I denne perioden bodde det mange hundre messianske jøder i mandatområdene. De var imidlertid svært upopulære blant andre jøder. Britene oppmuntret dem til å praktisere sin kristne tro, men uten en jødisk identitet. Mot slutten av mandatperioden var situasjonen meget kritisk for mange av de som bodde i det nåværende Israel. Britene satte da i gang “Operation Grace” hvor de tilbød evakuering for alle som ville flykte bort fra katastrofen som britene mente lå foran dem. De messianske jødene takket i stor grad ja til

dette tilbudet ved å gå om bord i skip i Haifa og forlate Israel. Bare tre eller fire messianske familier ble igjen. Således regner man med at det var 23 messianske jøder i Israel da landet ble gjenfødt 14. mai 1948.

3. Messianske jøder i Israel etter 1948

Jødisk nasjonalisme har vært et sentralt element i Israels evne til å overleve som selvstendig stat både de første årene etter 1948 og senere. I denne sammenheng ble messianske jøder sett på som forrædere av mange av sine landsmenn i Israel. Barn av messianske jøder ble utsatt for diskriminering på skolene. Likevel forsøkte de få messianske jødene i Israel tappert å definere hvem de var og finne sin plass i den jødiske staten.

1967 skulle vise seg å bli et avgjørende vendepunkt. Mot alle odds vant Israel 6-dagers krigen i begynnelsen av juni. Øst-Jerusalem ble frigjort og senere gjenforenet med Vest-Jerusalem. Parallelt med dette gikk det store vekkelser over den vestlige verden. I USA oppstod fenomenet Jesus-bevegelsen. Det antas at om lag 1 million mennesker kom til tro på Jesus i denne bølgen og en god del av dem var jøder. En del av disse messianske jødene emigrerte til Israel på 1970- og 1980-tallet og førte til betydelig vekst i den messianske bevegelsen i Landet. Mange av dem hadde sin bakgrunn i hippie-bevegelsen.

I 1989 ble den første kartlegging av den messianske bevegelse i Israel gjennomført. Ansvarlig for undersøkelsen var nåværende professor ved Israel College of the Bible Dr. Jim Sibley. Han fastslo at det var om lag 30 vel-etablerte, men ganske uformelle messianske menigheter i landet. Ett av bevegelsens hovedfokus var å finne sin naturlige plass i det israelske samfunnet – det var nesten som en ungdom som skulle etablere seg blant de voksne. Språket som ble benyttet i menighetene ble gradvis endret fra engelsk (som utenlandske “misjonærer” benyttet) til hebraisk og de begynte etterhvert å synge egne sanger og ikke bare sanger fra

utlandet. På den tiden var det ikke på noen måte akseptert at jøder i Israel trodde på Jesus (Yeshua) som Messias. Slike jøder ble tvert om sterkt kritisert og latterliggjort. De hadde krysset en grense som ingen fornuftige jøder måtte krysse. På dette tidspunkt kan vi anslå at det kanskje var om lag 1,200 messianske jøder i Landet.

I 1999 gjennomførte to dansker en undersøkelse på vegne av Caspari Senter i Jerusalem. Det viste seg da at det var omlag 5000 messianske jøder i Israel fordelt på 81 forsamlinger, men om lag 80% av disse var ledet av folk som ikke var lokale israelere. Likevel viste denne undersøkelsen at de messianske forsamlingene ble mer jødiske i sin karakter. De utviklet en tro på Yeshua som var mer israelsk. Forfølgelse av de messianske jødene var fremdeles svært vanlig, særlig av de såkalte anti-misjonærene fra ultra-ortodokse organisasjoner. I likhet med Saulus tror de at de gjør Gud en tjeneste ved å gjøre livet for de messianske jødene så vanskelig som mulig. Det er bemerkelsesverdig å se hvor uendret situasjonen er fra den tid da Jesus vandret rundt i Israels land!

På 1990-tallet, etter at Jernteppet falt, var det en massiv innvandring til Israel av jøder fra det tidligere Sovjetunionen. Dette førte til radikale endringer for den messianske bevegelsen i Israel. En del av disse var gjenfødte Yeshua-troende, og det var også en større åpenhet for evangeliet blant mange andre. Likevel var det messianske samfunn i Israel fremdeles marginalisert og slet med å finne sin israelske identitet.

Israel College of the Bible gjennomførte i 2017 en ny undersøkelse ved å sende et spørre-skjema direkte til alle messianske ledere i Israel, etterfulgt av et bredere initiativ i dette miljøet. Da hadde antall messianske forsamlinger vokst til om lag 300. Mange av forsamlingslederne hadde nå en form for teologisk utdanning. Denne andelen har økt betydelig, og skjer samtidig med en relativt sterk reduksjon av tradisjonell bibelunder-

visning i Israel mer generelt. Dette skaper spennende muligheter for de messianske jødene.

Det viste seg vanskelig å anslå antall messianske jøder, men det blir hevdet fra seriøse kilder at et konservativt anslag er om lag 30,000. 60 % av de som ble spurt var første-generasjons troende. Antall messianske jøder er fremdeles relativt lavt, men det øker betydelig raskere enn befolkningsøkningen. 80 % av de spurte sier at de har opplevd å bli forfulgt eller diskriminert, men det er jo også ofte slik at som du roper i skogen får du svar. Samtidig er det en sterkt økende interesse for denne bevegelsen blant israelere generelt. Gjennomsnittsalderen blant messianske jøder er lav og mesteparten av veksten kommer nå ved at jødene møter Jesus der de er, ikke via innvandring.

4. Viktige trekk ved den messianske bevegelse i Israel

Et veldig sentralt trekk er at de fleste messianske jøder er svært bevisste vedrørende sin tro. 95 % går regelmessig på gudstjeneste hver helg og 60 % går også på samlinger midt i uken.

Videre blir de stadig mer israelske. I den siste undersøkelse svarte mer enn 90 % at deres forsamlinger var “svært israelske”, et tilsvarende tall gjennomfører sine gudstjenester på hebraisk, samtidig som de tilbyr oversettelser til flere andre aktuelle språk.

En messiansk jøde sa følgende: “Yeshua er Kristus, Messias og han kommer alltid til å være jødisk. Vi gir på ingen måte opp vår jødiske identitet når vi begynner å følge vår jødiske Messias. Noen kristne tror helt feilaktig at jødene på et eller annet vis ikke lenger kan være jødiske når de kommer til tro på Yeshua. Men å tro på Messias er det mest jødiske vi kan gjøre.”

De aller fleste feirer de jødiske høytider, og deltar i militærtjenesten - noe som blir ansett for å være svært sentralt for å kunne bli fullt integrert i landet. Det ser faktisk ut til at hæren

(IDF) er et av de stedene hvor de messianske jødene får størst gjennomslag. De har fått et godt renommé blant de øverste lederne i IDF og tjenestegjør nå som piloter, offiserer samt at noen blir håndplukket for deltagelse i de mest prestisjefulle elitetropper og innenfor etterretningstjenesten.

I tidsskriftet “Israel Today” – som utgis av messianske jøder i Jerusalem og trykkes på flere språk (inkludert norsk), stod det i oktober 2018 en veldig spennende artikkel om de messianske jødernes rolle i IDF. I forberedende møter som nye soldater blir innkalt til før selve militærtjenesten begynner, har det hendt flere ganger at messianske jøder har blitt invitert fram til podiet for å fortelle om sin tro på Messias!

(Nevnte tidsskrift anbefales på det varmeste – undertegnede har lest det i mange år – det er til stor velsignelse og viser noe av bredden i det israelske samfunnet.)

Et klart flertall av de messianske forsamling-ene ser på seg selv som en del av den verdensomspennende evangeliske bevegelse, men samtidig kjenner mange på sterk avstand til de tradisjonelle kirkene som følge av all antisemit-tismen som historisk, og dessverre fortsatt, preger mange av disse kirkesamfunn.

Et gjennomgående trekk er nok likevel av messianske jøder holder en lav profil i Landet. Jeg er overbevist om at det er ganske mange som er messianske i hemmelighet. Mye tyder på at det en god del Nikodemuser rundt omkring i landet, til og med langt inn i de ortodokse miljøene.

Samtidig er det mitt inntrykk at frimodigheten at frimodigheten blant enkelte messianske jøde er økende. Et eksempel er utgivelsen av magasinet “Finding” som rett og slett er et svar på mye kritikk og advarsler som det skrives om i et magasin som heter “Searching” og som blir gitt ut av såkalte anti-misjonærer. Det sies at dette er første gang siden den antikke menighet at lokale messianske jøder går offentlig ut mot de religiøse autoritetene, egentlig mot farisæerne.

Likevel er det fortsatt en del områder hvor de messianske jødene blir diskriminerte. Et eksempel kan være inngåelse av ekteskap. Innenfor dette området har de religiøse (kristendom, islam eller jødedom) i praksis monopol på å utstede papirene. Derfor må noen messianske jøder og andre som ikke har papirer på sin jødiske identitet, i praksis reise utenfor Israels grenser når de skal inngå ekteskap. Mange av dem reiser til Kypros for å inngå ekteskap der, noe som også blir godkjent av israelske myndigheter.

5. Politiske elementer i verden generelt og Israel spesielt

Israel er verdens åndelige sentrum, i alle fall for kristenheten. Men politisk er også Israel svært sentralt, nesten uansett hva som skjer ellers rundt om i verden.

Da Donald Trump mot alle odds i 2016 ble valgt til president i USA, medførte det en kraftig forbedring av forholdet på politisk toppnivå mellom Israel og USA. Det er også et faktum at neppe noen amerikansk president i moderne tid har gitt så mye makt til reflekterte evangeliske kristne som president Trump har gjort. Noen av de mest kjente navn i denne sammenheng er visepresident Mike Pence, utenriksminister Mike Pompeo og avtroppende FN-ambassadør Nikki Haley. Mange sliter forståelig nok med å forstå dette forholdet, men det er uansett et faktum at støtten fra konservative evangeliske kristne var helt avgjørende da Trump ble valgt. Følgene av evangeliske kristnes innflytelse på presidentens politikk i Midt-Østen kan neppe overdrives. Det var ikke de amerikanske jødene som presset på for å få Trump til å flytte USAs ambassade i Israel til Jerusalem! Men det var president Trump som ønsket å oppfylle et viktig løfte han hadde gitt til sine evangeliske kristne velgere.

Faktum er jo at evangeliske kristne alltid har vært blant Israels mest sentrale og trofaste støttespillere – noe statsminister Netanyahu ofte har trukket fram i sine taler når det

passer slik. Men nå er det helt en ny situasjon politisk, som også har viktige konsekvenser for Israels sikkerhet og forsvarsevne.

Og hvem er evangeliske kristnes viktigste allierte og venner i Israel? Det er de messianske jødene. Her kan vi virkelig snakke om “Velsigna band som bind, Guds folk i saman her.” Messianske jøder er sterkt involvert i mye av den evangeliske bevegelses arbeid i Israel, f.eks. innenfor media, turisme, hjelpearbeid etc.

Selv innenfor Det hvite hus i Washington har messianske jøder fremtredende posisjoner i presidentens innerste sirkler. Et eksempel er den profilerte advokaten Jay Sekulow. Han er presidentens personlige advokat og fortrolige med et hovedansvar for å følge opp presidentens interesser relatert til Moeller-teamets undersøkelser om relasjonene til Russland i tiden rundt siste presidentvalg. Dette påvirker også situasjonen for de messianske jødene i Israel. I praksis har de betydelig større politisk makt enn deres beskjedne antall skulle tilsi. Et sentralt spørsmål blir så hvordan denne makten eventuelt skal benyttes. Det er imidlertid mye som tyder på at verken statsminister Netanyahu eller andre regjeringsmedlemmer fullt ut har forstått disse nye realitetene.

Det israelske innenriksdepartementet har lenge vært en motstander av messianske jøder. I praksis er det så godt som umulig for messianske jøder å gjennomføre aliyah dersom de sier de er messianske.

Innenriksdepartementet har lenge vært styrt av ultra-ortodokse grupperinger, noe Netanyahu har vært avhengig av for å ha flertall i Knesset. De gjennomfører en grundig undersøkelse av alle som søker om å få gjennomføre aliyah – også via Google. Finner de spor rettet mot messianske samfunn eller kristne forsamlinger, blir deres søknad om aliyah summarisk avslått. Resonnementet er at du har forlatt din jødiske identitet og kultur ved å bli messiansk, derfor er du ikke lenger jøde. Det kan virke som du kan være hva som helst ellers, ateist, buddhist, hinduist, scien-

tolog etc., bare ikke messiansk. Det ser ut til at dette er et element i den åndskampen som foregår i våre dager.

Kanskje kan det komme endringer i dette som følge av neste valg i Israel? I så fall går vi meget spennende tider i møte. Tiden er inne for at den israelske regjeringen ser på messianske jøder som et diplomatisk aktiva og ikke en religiøs trussel. Det finnes ingen logikk i Netanyahu's omfavning av utenlandske evangeliske kristne kombinert med en kald skulder overfor den messianske bevegelsen i Israel.

For å balansere dette bildet vil jeg også minne om at de ortodokse jødene har spilt en helt sentral rolle i å bevare jødene som folk og holde levende håpet om at de en gang i fremtiden enda en gang skulle samles i Israel.

Og det bør også nevnes at enkelte messianske jøder kanskje ikke alltid har vært like kloke når de søker om israelsk statsborgerskap.

6. Kommer Israel noen gang til å akseptere messianske jøder?

Dette var overskriften på en meget interessant artikkel i Jerusalem Post i desember 2017. Loven om rett til tilbakevending (Law of Return) ble vedtatt av Knesset i 1950.

Før 1950 var situasjonen ganske enkel. Da fulgte man Ben-Gurion's prinsipp om at alle som ønsket å definere seg som jøder skulle bli betraktet som jøder.

Law of Return har blitt endret flere ganger og det har vært noen rettssaker om hvordan den skal tolkes. For eksempel avgjorde israelsk høyesterett i 1989 at messianske jøders tro på Jesus som Messias medførte at de konverterte til kristendommen – som igjen resulterte i at de ikke kunne regnes som jøder og derfor heller ikke kunne få israelsk statsborgerskap. Dog åpnet også denne dommen opp for mulige endringer i fremtiden.

I en annen sak fra april 2008 uttalte høyesterett at noen messianske jøder hadde rett til å få statsborgerskap fordi de var etterkommere

av jødiske foreldre eller besteforeldre, men de hadde selv aldri vært jødiske og hadde følgelig ikke konvertert. Juristene forklarer dette med at det må skilles mellom hvorvidt de har rett til statsborgerskap som jøder eller som slektninger av en jøde. En som definerer seg som messiansk jøde har ikke rett til å gjennomføre aliyah i seg selv, men som følge av et mulig jødisk slektskap, under forutsetning av at han selv ikke frivillig har konvertert. Alle som frivillig konverterer har i prinsippet mistet sin rett til å gjennomføre aliyah. Juridiske eksperter i Israel sier at det er tvilsomt om disse prinsippene kommer til å bli endret på kort sikt. Det sies videre at Law of Return ikke er dekkende for alle forhold, men at politikerne ikke tør å forsøke å endre loven av frykt for at det kan rokke ved et av sionismens viktigste fundament.

De mest sentrale spørsmål er: Hvem er jøde? Og hvem avgjør hvem som er jøde? Et sentralt tema her er blandingsekteskap, som jøder generelt klart ønsker å unngå, men som nok er mindre viktig for en del messianske.

En annen viktig årsak til denne holdningen fra jødiske myndigheters side er frykt for misjonering i Israel. Det er et omfattende emne som jeg ikke skal komme inn på her.

7. Avsluttende merknader

Messianske jøder i Israel har i mange sammenhenger en krevende hverdag, men bildet er sammensatt. Og – som vi har sett går utviklingen i noen grad i rett retning. Dog er det nok fremdeles gjennomgående slik som Jacob Jozef har sagt: ”Vi messianske jøder er dobbelt foraktet og i dobbelt eksil: Foraktet sammen med det jødiske folk, og foraktet av det jødiske folk på grunn av vår tro. I eksil sammen med det jødiske folk, og i eksil fra det jødiske folk på grunn av vår tro.”

Under enhver omstendighet er det veldig klart for meg at messianske jøder trenger vår støtte. Den viktigste støtten er forbønn. Andre former for støtte kan også være aktuelt, men det bør baseres på reelle behov i den enkelte

forsamling eller familie. Og all støtte må foregå på premisser som er godkjent av mottaker. Her har det historisk sett blitt begått mange feilsteg som ikke må gjentas.

Slik jeg tolker Skriften kommer messianske jøder til å ha en avgjørende rolle i endetiden. Det står så løfterikt i første del av Rom. 11,25: "Og slik skal hele Israel bli frelst,....". Selv om det er ulike tolkninger av dette verset, er det mye som tyder på at det foran oss ligger en stor innhøstings-tid for Guds rike blant jødene. Og skal det kunne skje tror jeg det er helt avgjørende at jødene blir samlet i Israel – noe som går som en rød tråd av profetier gjennom store deler av GT. Derfor tror jeg det er veldig viktig at vi er engasjert i arbeidet med å bringe Guds utvalgte folk hjem til Israel, fordi det i ytterste konsekvens kan fremskynde Jesu gjenkomst.

Profeten Sakarjas bok må studeres grundig i vår tid, den er brennaktuell. Her heter det kapitel 12 og vers 10: "Men over Davids hus og over Jerusalems innbyggere vil jeg utgyte nådens og bønnens Ånd, og da skal de skue opp til meg som de har gjennomstunget." Dagen for oppfyllelse av dette løftet nærmer seg!

I kapitel 14, vers 4 står det: "På den dagen skal hans føtter stå på Oljeberget, som ligger

mot Jerusalem i øst. Og Oljeberget skal revne tvert over mot øst og vest, så det blir en stor dal. Den ene halvdel av fjellet viker mot nord, og den andre halvdel mot sør." Det er sannelig store krefter i Jesu føtter!

Det aller viktigste vi kan gjøre i disse kritiske tider er å være trofaste forbedere. Slik Jesaja minner om i Jesaja 62,6-7: "På dine murer, Jerusalem, setter jeg vektere. Aldri skal de tie, ikke hele dagen og ikke hele natten. Dere som minner Herren, unn dere ingen ro! Og gi ham ikke ro før han bygger Jerusalem opp igjen, og før han gjør henne til en lovsang på jorden!"

Den fysiske oppbyggingen av Jerusalem har pågått lenge, men den åndelige gjenreisningen har også startet. Vi lever i sannhet i profetiske tider! Må Herren hjelpe oss til å være våkne og posisjonere oss på rett side i den stadig sterkere åndskampen som raser rundt oss. □

Bestill Bibelsk Tro for 2019 og få nr 5 og 6 for 2018, samt CD-en "Himmellengt" med sanger av Olav Fjermedal.

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2019-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6 for 2018, samt CD-en "Himmellengt" med sanger skrevet av Olav Fjermedal.

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Det sanne lys

AV OLE HALLESBY

“Det sanne lys, som opplyser hvert menneske, var i ferd med å komme til verden”. (Joh 1, 9)
Det skulle rinne en dag over den mørke og syndefulle jord.

Slik hadde Gud talt.

Men årene gikk, århundrer med, ja, årtusener!

Det er ikke lett å vente. Og mange gikk trett. Men noen holdt fast på løftet og ventet på Israels trøst. De stille i landet kalte man dem.

Men så en mørk natt fikk de som satt i dødens skygge se et stort lys. Det sanne lys som opplyser hvert menneske, var i ferd med å komme til verden.

Messias var født.

Det sanne lys! Ja, nå vet vi hvordan Gud er. Så grenseløs god at han ikke kunne holde ut i himmelen, mens hans falne barn gikk mot fortapelsen. Men samtidig er han så brennende i sitt hat til synden at han ikke kunne røre sine urene barn, før Sønnen var villig til å sone.

Her ser vi hva synd egentlig er: Den allgode Far

kan ikke spare sin enbårne Sønn for en eneste lidelse. Skal slekten reddes, må hele begeret tømmes.

Og fra korsets tre skinner nå det sanne nådens lys utover alle arme syndere.

Nå ser vi hva Gud har gjort for å frelse syndere. Alle våre misgjerninger lot han ramme Sønnen. Og alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn. Slik ble det lys.

Herre Jesus! Gi meg mot til hver dag å stå stille i det sanne lys, så du får vise meg mitt hjertes skjulte tanker og råd. Men la meg også få se deg midt i lyset, slik at jeg får mot til å si deg sannheten og hvile trygt i ditt fullbrakte verk. Hellige meg du, i din sannhet, inntil jeg står hos deg i det evige lys.

(Fra “Daglig fornyelse” 26. desember.
Sambåndet Forlag) □

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Årskontingenten

Vi er kommet til slutten av året 2018. Vi takker Herren for at han har vært med oss og holdt sin kjærlige hånd omkring oss.

Vi ser nå fram til et nytt år, ett nåde-år fra Herren. Vi vet ikke hva det vil bringe hver enkelt av oss, men vi vet er Herren er god og hans miskunnhet varer til evig tid. Vi i redaksjonen vil takke for forbønn, omsorg og gaver til bladet i året som snart er slutt. Vi håper hver enkelt av dere setter pris på det og fortsatt ønsker å få det tilsendt. I dette nummer finner du en giroblankett.

Den vil minne deg om at det er tid til å fornye ditt abonnement for 2019.

Gaveabonnement

Kanskje du tenker på å gi bladet til slekt eller venner! Da kan du gjerne skrive til oss og oppgi navn og adresse til den/dem du ønsker å gi et årsabonnement til. Alle nye abonnenter for 2019 får nr 5 og 6/2018 + CD-en "Himmellengt" med sanger skrevet av Olav Fjermedal.

Gironummer finner du på side 3 i bladet.

Velkommen som ny abonnent på Bibelsk Tro!

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Bjvind Andersen (1905-1994)

Cand. theol. 1931. Lærer og rektor ved Fjellhaug skoler i ca 45 år.

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer ved Skjevik ungdomsskole, Molde, 1973-86. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Har vært ansatt ved Vågsetra skole, Molde. Gunnar Holth er nå frivillig forkynner

Axel Remme

Født 1930 i Bø i Vesterålen. Utdannet tømmermann. Indremisjonens 2-årige bibelskole i Oslo 1955-1957. Har vært ungdoms-, lands- og kretssekretær i Den Indre Sjømannsmisjon (DISM). Klokker i Vennessla, Kristiansand. 1989-1997 generalsekretær i DISM. Nå frivillig forkynner.

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk

embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Ottar Endresen

Født 1955 i Egersund. Utdannet som allmennlærer ved Stavanger lærerhøgskole i 1978. Lærer i privat barneskole til 1983. Ordinert til prest/forstander i 1983. Lærer/pastor i Det evangelisk-lutherske kirkesamfunns menighet i Egersund. 2001-2008 rektor ved Sandnes Lutherske Grunnskole. Fra 2008 landbruksvikar i Eigersund og Sokndal kommuner.

Erik Høiby

Født 1937 i Hamar. Latin-artium. Indremisjonsselskapets bibelskole i Oslo 1957-59. Forkynner i Langesundsfjordens Indremisjonsselskap 1959-66. Fra 1966-68 sekretær i Askim Indremisjon. Kretssekretær i Skiens krets av Den Norske Santalmisjon 1968-89. Fra 1989 til 1997 bibellærer i

Langesundsfjordens Indremisjonsselskap. Nå pensjonist og frivillig forkynner.

Gunnar Nilsson

Født 1949 i Nybro, Sverige. Bonde. Forkynner i forskjellige sammenhenger siden 1986. Forstander i Sydöstra Smålands Lutherska Församling.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Jon Olav Østhus

Født på Fogn (Finnøy kommune) i 1953. Siviløkonom fra Norges Handelshøyskole i 1979. Ledende stilling i et internasjonalt oljeserviceselskap.

Ole Hallesby (1879-1961)

Professor i teologi ved Menighetsfakultetet Kjent som forkynner og forfatter av oppbyggelesebøker.

Karl Martinius (1890-1965)

Biskop og forfatter.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Søndag	25. nov.	11.00	Oddvar Dahl	
Søndag	02. des.	11.00	John Peder Samdal	
Mandag	03. des.	19.30	Bjarne Bjelland.	Ordet og Israel
Onsdag	05. des.	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	09. des.	11.00	Otto Jakobsen.	Nattverd
Søndag	16. des.	11.00	Erik Nordbø.	Samemisjonen
2019				
Onsdag	02. jan.	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	06. jan.	11.00	Einar Sunde	
Søndag	13. jan.	11.00	Oddvar Dahl	
Søndag	20. jan.	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg	
Søndag	27. jan.	11.00	Steinar Malmin	
Søndag	03.feb.	11.00	Bernhard Sunde	

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

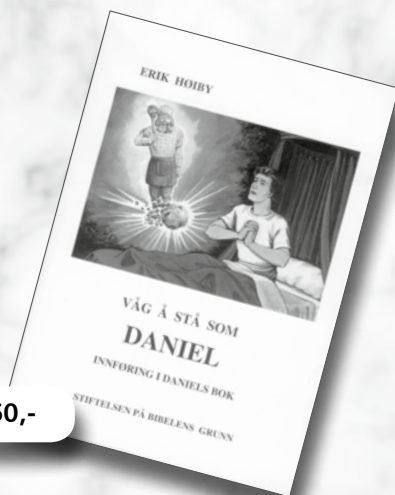
Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høyby.

Kr 160,-

Jesus er veien til himmelen

CD med sang av Unge Røster fra Namsos.
Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Å, kunne jeg bare bli barn igjen

Å, kunne jeg bare bli barn igjen.
Når juleklokkene ringer!
Å, kunne jeg salig i ånden se
:/: De skinnende englevinger! :/:

Å, den som blott kunne med barnets sinn
Få hilse sin frelser kjære.
Og synge med barnets røst så klar
:/: Den Herre Kristus til ære. :/:

Om verden så larmer og stormen slår,
Dog barnet eier Guds rike.
Hvor himmelens juleklokker går,
:/: Må mørket og angsten vike. :/:

Så ring da, Guds klokker, til festers fest,
Vekk barnet til liv her inne!
Vi reder deg leie, du himlens sønn
:/: Og slipper deg ingensinne :/:

Jeg bringer ei myrra, jeg har ei gull.
Jeg er ingen konge fra Østen.
Mitt fattige hjerte er alt jeg har, -
:/: Så såre det trenger trøsten. :/:

La gråne vårt hår og bøyes vårt mot.
Og dagene fort henrinne,
Ved barnehånden fra Betlehem
:/: Vi Paradiset skal vinne. :/: